

1887 EFTER 21. MARTS

Afsender
Ottilia Jacobsen

Modtager
Agnes Bertelsen

Type:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
Nafplio, Greece

Modtagersted:
København

Arkivplacering:
FA 4-001-0004, F 7

Emneord:
Rejsebrev, rejsebrev

Dokumentindhold

Om besøget i Epidauros osv.

Transskription

Hotel de Mycena
Nauphlia
Grèce

Kjære Berta

Jeg haaber at De have have faaet alle de Breve som er bleven skrevet fra Athen. Om Du nogensinde faaer dette veed jeg ikke. Dette er det næst største By i Kongeriget Grækenland og er heller ikke af første rang; dog naar vi som her kan faae ordentlig Seng etc maa vi være glade. I Tirsdags havde vi en deilig søtur ombord paa kanonbaaden Aforissa hvor vi blev modtagne ganske storartet. Der var baad i land for at hente os og Kapteinen tog saa venlig imod os og vi spiste til frokost paa dækket.- Efter omtrent 2 stive timers seilads, i det mest henrivende veir ankom vi til Ægina og der var æsler til at føre os oppe paa templet som ligger temmelig høit paa et fjældryg. Jeg har aldrig seet noget smukkere end netop omegnen og belysningen, blik

stille, og de henrivende smaae øer med bjergtoppene staaende klart imod horisonten; det var aldeles deiligt.

Efter at Herrene havde alle seet saa meget de ville, blev vi photographerede oppe omkring templet, hvilket smukke billede jeg haabe engang at kunde vise dig.- Saa gik vi ned til vort Kanonbaad og seilede hjem, sat iland og sagde farvel indtil dagen derpaa saa skulde vi komme igjen og blive sat over til Epidauros tidlig om formiddagen, saa vi kunde naa til Ligurio inden det blev mørkt. Vi var altsaa tidlig paa benene, den følgende morgen og kjørte ned til Piræus, og blev atter tagen ombord Aforissa, atter venligt modtagen, bespiist, og efter en smuk seilads igjen bugten ved Salamis forbi Eleusis Megara ankom vi til Epidauros omtrent kl 3. Inden at Æslerne bleve færdige var kl omtrent 5 og

satte afsted, efter at have givet tre danske hurraer og tre svenske for vores elskværdige vært og besætning, hvorpaa grækerne svarede ved at ...som saa godt ud og deroppefra raabte mandskabet hurra paa Grækerviis. Ridetouren var igjennem det deiligste land hele veien, en

riig høst for en landskabsmaler - hvad ridningen angaaer behøver du ikke misunde mig. Man sidder paa høiere siden af hesten paa en sadel lavet af træbrædder og har en snor som stighbøile; ingen tømme er nødvendig da føreren leder hesten hele tiden.- Kl 10 om aftenen ankom vi til Ligurio og havde en meget indtrængende anbefaling til en mand i samme by, som skulde modtage os. Madkurven fra dagen i forveien fulgte med os, og glade var vi for den, da de jo slet ikke vare belavede paa denne tid om aftenen at fylde 8 tomme hylstre - Manden og konen viiste os den velvillie at flytte ud af deres egne seng(e). Denne skabning var fyldt

med adskilligt, som jeg endnu bærer mærker af i plamacher som en kronens penge stykket. Carl laa nærmest væggen, jeg havde skortstenen lige ved mit hoved gjærde, og kunde lugte hønsene som vel sagtens boede i nærheden .- De vare saa forbausede over at see et qvindfolk saa alle byens damer ! og børn vare inde hos mig for at føle paa mit toi og beundre snittet af min person. De gik rundt omkring mig, og saa meget fornoied ud. Endelig pegede jeg paa mine øine og lagde mit hoved i min haand, for at vise dem at jeg var træt, og saa forsvandt byens qvindfolk og jeg krøb ind i martyredskabet. Jeg sov ikke meget, og neste morgen var vi oppe tidlig da vi skulde ud at se nogle ruiner af Æsculapius tempel, en Artemistempel grundplan. Tolos en rund bygning som har Polyklet til bygmester, samt et gammelt men velbevarede theater - Det var en temmelig lang march, som til Østerbro, og den vei to gange var noget anstrængende

da vi havde en sex timers æselridt in mente. Efter at have spist frokost som besto(d) af hønsekjødssuppe legerede med citronsaft og æggeblommer og hønen, steg vi til æsels og begyndte touren. Vi sagde farvel til vore elskværdige vært og værtinde, samt hele slægten og byens ikke mange indvaanere og jog afsted i skridtgang i sex timer. Jeg var begyndt at blive grulig træt, og mørket var allerede faldet paa, da pludselig jeg hører et nødraab o.o.o vender mig saa godt jeg kunde og seer Prof. Schmidt med æsel forsvinde - jeg blev forfærdelig angst og da de andre var noget forud raabte jeg "halloi" saa hoit jeg kunde og inden mange secunder var Kampmann ved mig, og jeg sagde bare "Schmidt Schmidt. Jeg kunde ikke kom(me) ned selv, og hjælpe ham, men Gud være lovet han kom af saa æselet ikke kom

til at ligge ovenpaa ham, men alt bagagen trillede med æslet. Da det

atter var opsamlet, og Schmidt kom op paa et andet dyr, traskede vi paany afsted; og det hele eventyr endte med latter. Noget elskværdigere end den rare Schmidt kan ikke tænkes, han kom flere gange hen for at berolige mig, at da han nu var på et bedre æsel gik det bedre. han er saa skrækkelig keitet, og angst af sig, og saa kan han ikke lide at æslet vil gaa saa yderlig som muligt, og alt dette her gjorde at jeg var glad (nu at alt var vel overstaaet.) at han ikke kunde see at jeg var lige ved at explodere i latter naar jeg tænkte mig synet. Endelig kom vi hertil grulig trætte i regnveir og dygtig sultne og tørstige. Det gjorde godt at faa noget viin der ikke var resinerede da man maa være tørstig for at

drikke denne almindelige landviin. Vi har faste for øieblikket, og kan ikke faa andet end lammekjød her i hotellet og omelette, men alt er reent forsaavidt. Idag da det øsede vande ned gik alle herrerne alene til Tiryns, da jeg ikke havde nogen som helst glæde af at see grundplan til en gammel bygning og nogle gamle murer. Imorgen er Mycenæ dagen som jeg glæder mig meget til, naar blot vi maatte faa godt veir. Jeg var glad over at blive hjemme da min blaa kjole blev slemmt medtagen af regnen igaar, og jeg har istandsat den forneden med kantebaand etc. saa den kan holde lidt igjen - Nu haaber jeg snart at høre fra dig. Du kan adressen til Athen stadig, og de sende breve efter os. Men hvorlænge skal jeg vedblive at sende til Rom?

Jeg fik brev fra Fru Prior til min jour de fete, rigtig rar undtagen det budskab om Holtegaards brand som jeg antager at I ved endnu bedre besked om. Hun siger, at huset holdt men at alle malerierne og indboet brændte. Blot at Magnella ikke taber ligevægten under alle disse svære prøvelser - Fra mine børn fik jeg brev idag, som fødselsdagshilsen, de vare alle sendte hertil. - Min fødselsdag var stram kan du tro. Carl faaer af og til lidt feber, og netop den dag havde han noget, (nu er han rask og jeg var tung, og savnede saa meget, saa jeg var ikke saadan rigtig glad. - Disse høitidsdage ere slemme naar man er hjemme fra. Nu en varm Hilsen fra os begge til forældrene S. S. og du selv. Jeg glæder mig til Venedig grulig.
din hengivne
O Jacobsen

Hotel de Mycena
Hauptstadt
Grece.

Kjære Berta
Jeg haaber at de haave
haue faaet alle de Breve som er bleuen
skrevet fra Athen. Men du nogensinde
faar dette ved jeg ikke. Dette er
det meest største By i Kongeriget.
Greekenland. og er heller ikke af
faerle Rang; Dog naar vi som her
kan faaet ordentlig Seng etc. naar
vi vere glade. I Tirsdags haude vi
en deelig Solur ombord paa Romondags
Afrissh hvor vi blev moottagne
ganske storartet. Der var baad i
Land for at hente os. og Kapteinens
Lag selv uerlig smad os og vi spise
til frokost paa dækket. — Eftermiddag
2 Stue Luness seilads, i det meest
kennivende beii ankom vi til Argina
og der var Orsler til at føie os oppe
paa Stomplet som ligger kumluelig
hoit paa et fjeldryg. Jeg har aldrig
seet noget slunkkere kuld netop
omgærd og belysningen. blik

Stille, og de kerrivende Smaa gæ
med Lyngtoppene staaende klart imod
Horizonten; det var aldeles deilig.
Efter at Herrene havde alle seet saa
meget de ville, blev vi photographerede
oppe omkring templet, hvilket smukke
billeder jeg haaber engang at kunne
vise dig. — Saa gik vi ned til vort
Ranorbæad og skilte hjem, sat iland
og lagde forvik midt paa dagen derpaa
Saa skulde vi komme igjen og blive
sæt nær til Epidaurus tidlig om
formiddagen, saa vi kunde naa
til Lighis inden det blev mørkt.
Vi var altsaa tidlig paa benene den
følgende morgen, og kjoite med vort
Kæbengut ned til Piræus, og blev
atten dagen ombord Afriasa, atten
Døgn i Snodagen, beafjinst, og
efter en smuk seiltads igjennem
Vængelen ved Salamis forbi Eleusis
Megara ankom vi til Epidaurus
ombrent kl. 3. Løden at Oesterne
blive færdige var et ombrent 5 og

Satte afsted, efter at have givet tre
danske hunder og tre svenske for vores
elskverdige vært og besætning, hvorpaa
Makeme svarede ved at ønske til
velts. Som saa godt ud og deroppefra
praatte Mandskabet Indra paa Mærkvis.
Pidelommen var igjennem det deligtke
land hele veien. New rrig kost for den
Landskabs maler — Hvad ridningen
angaaer behøver du ikke at mistunde
mig. Man sidder paa ~~hore~~ hore sidde
af hesten paa en sadel lavet af
trebrædder og har en snor som
stygboite; ingen komme ei nødvendig
da frieren liden herten hele tiden.
Kl. 10 om aftenen ankom vi til
Liquio og havde en meget indtrængende
ambefalning til en Mand i samme
by, som skulde modtage os. Madkurven
fra dagen iforveien fulgte med os,
og glæde var vi for den, da de jo
allt ikke vare belavede paa denne
lid om aftenen at fylde 8 tommer
hylstre — Manden og konen visste
os den belvillie at flytte ud af deres
egne seng. Derne skabning var fylt

med adskilligt, som jeg endnu bærer
mærker af if fremdatter som en bronze
gænge stykket. Carl saa nærmest
væggen. Jeg havde skorstenen lige
ved mit hoved gæde, og kunde lugte
hønsene som vel saglens boede i
nærheden. = De vare saa forbausede
over at see et grundfolk. Saa alle
byens damer! og børn vare inde hos
sng for at se paa mit hoi og bemærke
anfattet af min person. De gik rundt
omkring sng, og saa meget fornøjet
ud. Endelig jegede jeg paa mine
fine og lagde mit hoved i min
haand, for at vise dem at jeg var træt,
og saa forsvandt byens grundfolk
og jeg droi ind i Martyredskabet.
Jeg sov ikke meget, og næste morgen
var vi oppe tidlig da vi skulde ud
at see nogle ruiner af Esculapius
tempel, en Artemis tempel grund
plan. Totos en rund bygning som
har Polyekket, lit Byggestat, samt
et gammelt men vel bevarede
theater — det var en temmelig lang
march, som lit Østerbro, og den var
to gange. var noget anstrengende

Da vi havde en sex timers Orselridt
in mente. Efterat havde spist Løskost
som besto af hønsedjød suppe. Legerede
med citronsaft og æggeblommer, og
hønen, steg vi til Orsels og begyndte
toureu. Vi sagde farvel til alle
elskverdige været og væerkinde, som
hele skejten og byens ikke mange
indvaanere og gik afsted i skridtgang
i sex timer. Jeg var begyndt at
blive grubig, og mørket var
allerede faldet paa, da pludselig
jeg hørte et rodsraab. O. O. O.
Sender mig saa godt jeg kunde
og saa Prof Schmidt med Orsel
forvunde - Jeg blev forfærdelig angst
og da de andre var noget forund.
traabte jeg "hallo" saa højt jeg
kunde, og inden mange sekunder
var Kampmann ved mig, og jeg
sagde bare "Schmidt" Schmidt.
Jeg kunde ikke kom ned selv,
og hjælpe fram, men Gud være lovet
Hou kom af saa Orslet ikke kom

lit at legge os paa hann, men
alt bagagen trilled med osket. Da
det altid var opsamlet, og Schmidt
kom op paa et andet dyr, krækkede
vi paa ny afsted; og det hele eventyr
endte endel latter. Noget elskværdigere
end den rare Schmidt kun ikke
tænkes, han kom flere gange hen
for at berolige mig, at da han nu
var paa et bedre østl gik det bedre.
Han er saa skrækkelig reilet, og
angst af sig, og saa kan han ikke
lide at østl vil gaa saa yderlig
som muligt, og alt dette her gjorde
at jeg blev glad (om at det var vel
overstaet.) at han ikke kunde see
at jeg var lige ved at explodere i
latter naar jeg tænkte mig synet.
Endelig kom vi her til grønlig
træet i regnvej og dygtig benetne
og tørstige. Det gjorde godt at faa
noget vin der ikke var resinerede
da man maa være tørstig for at

Skrikke denne almindelige Landvin
Vi kan faste for os selv, og kan
ikke føre andet end Lammekjød
her i Lottehus og omkødet, men
alt er rent, forsvarligt. I dag, da
det osse vandre med gik alle
herrene alle til Lyrns. Da jeg
ikke havde nogen som helst glæde
af at se grund plan til en gammel
bygning, og nogle gamle murer.
I morgen er Kryence dagen som
jeg glæder mig meget til, naar
blot vi maatte føre godt veir.
Jeg var glad over at blive hjemme
da min blå kjole blev slent
medtaget af regnen, igjen, og
jeg har et andet par den farnede
med Romdebaand etc. Ja, den kan
holde lidt igjen — Im Haaber
jeg snart at høre fra dig. Du kan
adressen til Alben stadig, og de
sende brevene efter os. Men hvat
skal jeg bevise at sende til Rom?

Jeg fik brev fra From Paris til min
forældre fete, rigtig var smuktagen
det bndskal om Hollegaards broder
som jeg smtager at I ved endnu bedre
berked om. Han siger, at Luaet holdt
men at alle Indleverne og indbaet
brønde. Blot at Magarella ikke taber
lige vegeken under alle disse dvare
grøcker. — Fra mine børn fik jeg
brev idag, som fødselsdags bibeu, de
vare alle sendte herket. — Min fødselsdag
var stans kow du tro, for faaer
af og til lidt feber, og netop den
dag havde han noget. (nu er han ras
og jeg var tung, og savrede saa
meget. saa jeg var ikke saadan
rigtig glad. — Disse korteds dage see
skulle naar man er hjemme fra
kun en varm bibeu fra os begge
til forældrene s. s. og du selv. Jeg
glæder mig til berbedig gentlig
din hengivende
Jacobsen.